

M. C. Christensen; S. P. Christensen; L. Christensen; Clausen.

Nei.

Jaaborg; Frederiksen; Gad; C. Hansen; Octavius Hansen; Sindenburg; Holstein-Holsteinborg; Jacobsen; Jagd; Jens Jensen (Aalborg Amts 1ste Valgkreds); Jørgensen; Kofod; Th. Kruse; Lybye; P. Nielsen; E. Nielsen; P. C. Olsen; Knud Pedersen; Lars Pedersen; Cornelius Petersen; Poulsen; Ravn; Ree; Rimestad; Scavenius; Steffensen; Thorup; Turen; Tvermoes; Bogelius; Aaberg; N. Andersen; Ansjær; Bach; Bagger; Bajer; Bøffen; Børentzen; Bønløkke; Casse; De Christensen; Christianen; Clausager; Dahlkild; Dam; Dinesen.

Stemte ikke:

Fjord; Albertsen.

Fraværende.

Jønger; Hall; P. Hansen; Willads Holm; Holstein-Ledreborg; Høgsbo; Kjær; Lars Larsen; Schjørring; Lermansen; Thomsen; Winther; Alberti; Bille; Brix.

Sindenburg: De Indvendinger, som den høitærede Minister har fremsført med Vædringsforslaget under Nr. 7, have ikke været overbevisende for mig. Den høitærede Minister erklærede, at i og for sig kunde det være rigtigt, naar der i Loven blev sat det bestemte Forhold, hvori Brugeren skulde deltage med Cieren i Omkostningerne til Diget; men han mente paa den anden Side, at man af praktiske Hensyn, af Bequemligheds-hensyn, burde se bort fra det, som i og for sig var retfærdigt. Dette tror jeg vel er en Grundsatning, som undertiden kan være rigtig, men i faadanne Tilfælde som det, hvormed vi her beskæftige os, og hvor der er Spørgsmaal om Ordningen af Expropriationsforholdene, og hvad dermed staaer i Forbindelse, finder jeg, at der er Grund til at være meget forsigtig og navnlig til at gjøre, hvad man kan, for at forebygge, at der nogenstunde bliver tilspøjet Noget af den, som Loven berører, materiel Ret. Men jeg skjønner ikke bedre, end at Regelen i § 7 i mangfoldige Tilfælde vil kunne tænkes at være meget haard mod Brugeren og at gaa ham nærmere end forsvareligt, saaledes at der i alt Fald er god Grund til at aabne ham en Mulighed for at komme under lempeligere Vilkaar. I saa Henseende skal jeg fremhæve, at ifølge Forholdet mellem Cier og Bruger er Ristoen for Tingens Værdi som saadan en Byrde, som paahviler Cieren. Jeg tror, at det forholder sig ganske anderledes med Anvendelsen af de Beføstninger, hvorom der her er Tale, end med Jordforbedringen, af hvilken Brugeren strax høfter en umiddelbar For-

del. Det er en Betyggelse imod en Fare, der maaske slet ikke vil indtræde, hvorom der her er Tale. Hvis en Stormflod indtræder om en 5, 6, 7 eller 8 Aar, ville de anvendte Beføstninger vise sig at være meget forstandigt anvendte, men det er meget sandsynligt, at Brugersens Retsforhold til Eiendommen inden den Tid vil være ophørt. Denne Beføstning har ikke saa liden Slægtlighed med Assurancepremier; dette er en Maade, hvorpaa Cieren sikker sin Eiendom mod fremtidig Fare ved Beføstninger, som strax komme ham tilgode derved, at Eiendommen sikkes, og derved, at det bliver lettere for ham at opnaa Prioritetslaan og alt, hvad dermed staaer i Forbindelse. Min Tanke vil blive klarere, naar man tænker sig, at man kunde sikre sig mod Udsvaade ikke ved en Assurancepremie, men ved en vis Fremgangsmaade, hvorved man gjorde sin faste Eiendom usforbrændelig. Derfor man tænker sig dette, vil man strax føle, at der i og for sig ikke er Hjemmel for, at Eierne skulle deltage i disse Beføstninger, i alt Fald efter en større Maalestok; man vilde strax være paa det Nene med, at naar Eiendommen gik til Grunde, saa ophørte Brugsforholdet, og saa maatte Brugeren se at faae sig et Brugsforhold andeksteds, men at Tabet ved Eiendommens Nedlæggelse maatte ramme Cieren alene. § 7 siger for det Første, at de aarlige Værlighedsbesøstninger skal Brugeren afholde, og for det Andet, at han skal svare 4 pCt. aarlig Rente af den til Digets Anlæg udgivne Sum. Jeg tror nu, at den erede Minister ikke har Ret til at sige, at derved er Brugeren allerede lempeligt behandlet, da det er sandsynligt, at Cieren ikke vil kunne faae den Kapital, som Digets Opførelse har gjort nødvendig, til en Rentefod af 4 pCt.; saaledes at Regelen i § 7 derved indeholder en Begunstigelse for Brugeren. Jeg finder, at Regelen i § 7 er for haard imod Brugeren, og at der derfor er god Anledning til at forandre den saaledes, at Brugeren kan komme under Vilkaar, som ere mere stemmende med det, som jeg anser for Retfærdighedens Fordringer i dette Tilfælde. Jeg misfjender ikke Vægten af den erede Ministers Grunde, hente fra Bequemligheds-hensyn, og jeg skal derfor som Slutningsbemærkning fremføre, at, medens jeg vil stemme for Vædringsforslaget til § 7, saaledes som det foreligger, vilde jeg anse det for heldigt, om den erede Forslagsstiller vilde finde sig foranlediget til ved 3die Behandling at foreslaa sin Vædring noget modificeret, saaledes at det blev udtalt, at Brugeren skal tilsvare de 4 pCt. af den Sum, som blev anvendt til Digets Opførelse, saafremt han ikke fremstatter en Landvaesenskommissionsforretning for, at han skal slippe med et mindre Beløb. Jeg finder nemlig, at saaledes som Vædringsforslaget nu er formuleret, henstaar det altfor vilkaarligt, hvilket af disse to Alternativer